

[P. Munch.]

overmaade enig med det ærede Medlem om, at dette er Hovedopgaven; men den, der i Øjeblikket rejser Striden om Udbyttets Fordeling og kræver Forandring, er den højt-ærede Finansminister, bistaet af det ærede Medlem, idet de Herrer kræver, at vore Skattelove skal lægges om til Fordel for dem, der i Forvejen har de store Beløb at raade over herhjemme.

Baade den højtærede Finansminister og det ærede Medlem har talt om Frankrig; og det ærede Medlem mindede mig om, at man ikke har Formueskat i Frankrig. Nej, det er ganske rigtigt.

Det ærede Medlem havde det Indtryk, at vi her vilde fare ganske anderledes frem mod de store gamle Formuer i Danmark, end man gør i Frankrig. Men jeg tror, at de, der overhovedet genfremkaldes i Erindringen, hvorledes Frankrig har gjort op med sine Godsejere, vil se, at de ikke har været blidere mod dem end vi. Det skete allerede under Revolutionen; og da den store Revolution var forbi, var Ejendomsforholdene for de store Godsejere i Frankrig forvandlet i en helt anden Grad, end nogen har drømt om her i Danmark. De fik lidt tilbage siden af det, de havde tabt; men den store Forvandling var foregaaet.

Følgen er blevet, at i Frankrig findes netop den meget betydelige Deling af Formuerne i Forhold til, hvad Tilfældet er i andre Lande med Hensyn til Grupperingen af Formuerne. Dette er Grundlaget for, at man ser helt anderledes paa Begrebet Formue i Frankrig, end vi gør her i Landet. Og dertil kommer, at Beskatningen af den synlige Formue er af en helt anden Art der end her. Jeg tror derfor stadig, at denne Sammenligning mellem andre Lande og vore Forhold paa det Omraade glipper.

Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg og den højtærede Finansminister gjorde nogle Bemærkninger i Tilknytning til, hvad jeg havde sagt om Gambetta. Ja, det, Gambetta var Talsmand for, var ikke Skattelove af den Art, som gennemførtes her i 1919, og som den højtærede Finansminister gennemførte i 1922 og nu ønsker at sprænge i Luften paa et afgørende Punkt; men det, Gambetta var Talsmand for, var den Grundstemning, som gaar imod det, den højtærede Finansminister her er Talsmand for, den at det gjaldt om at dele Ejendomsretten ud til de flest mulige i Frankrig. Gambetta var ikke Spaamand, saaledes som det ærede Medlem Hr. Borgbjerg fremstillede Karl Marx — jeg skal ikke for-

dybe mig i Diskussionen om Karl Marx's Spaadomme, i saa Tilfælde blev vi neppe færdige i Eftermiddag — men i hvert Tilfælde det var ikke det, der var Indsatsen fra Gambettas Side, det var Forkyndelsen af den Karakter, hele den franske Udvikling havde faaet, og den var det, jeg mindede om i Gaar i Sammenhæng med Bemærkninger, som kom fra anden Side.

Saa sagde det ærede Medlem Hr. Holstein til os: Men naar I nu vil opnaa dette, at Storbrugene stykkes ud, at Storformuerne deles, saa sig det rent ud, dæk det ikke! Naar I nu vil benytte Skatten til dette, vær det saa bekendt! Den højtærede Finansminister gjorde en tilsvarende Bemærkning til mig.

Jeg maa tilstaa, jeg troede, vi havde sagt det saa rent ud, at ingen kunde være i Tvivl om det. Vi har i sin Tid angivet dette Synspunkt i det radikale Venstres Program, første Gang i 1905, siden ved Programmets Omformning ved Sønderborgmødet. Den Sætning, vi anvendte derom, var denne:

„Ved Tilvejebringelsen af de til Fremme af Borgernes fælles Interesser fornødne Midler tilstræbes en Udligning af den bestaaende økonomiske Ulighed, idet Skattesystemet i videst mulig Udstrækning bygges paa de samfundsskabte Værdier.“

Vi har til enhver Tid vedkendt os, at vort Parti ønsker gennem Grundskyldbeskatning at lette Adgangen til Jord. Vi har tillige vedkendt os, at vi ogsaa gennem den øvrige Beskatning ønsker at bidrage til at udligne den dybtgaaende Ulighed, der findes i Formueværdiernes Fordeling i dette Land.

Dertil virker den Skattelovgivning, der i Øjeblikket bestaar; ikke tilfredsstillende, men dog noget; men denne Karakter i Skattelovgivningen er det, den højtærede Finansminister Arm i Arm med det ærede Medlem Hr. Holstein nu søger at fjerne ved at drage et beskyttende Værn om de store Formuebesiddere, som kunde antages at trues af denne Udvikling.

Det ærede Medlem Hr. Holstein sagde, at dette var ikke demokratisk Politik. Jeg ved ikke rigtigt, om det var hans Tanke at bruge netop det Ord, for et Øjeblik efter brugte han det Udtryk, at det var ikke liberalistisk Politik. Liberalistisk Politik kan vel siges at være anvendt i noget forskellig Betydning til forskellige Tider, men det er i hvert Fald i god Overensstemmelse med liberal Politik i det, man plejer at kalde Liberalismens Mønsterland, nemlig i England. Jeg skal tillade mig at nævne